

„beruset“, det andet Sted: „kendelig beruset“, er dette fuldstændig vel motiveret. Det ærede Medlem var utilfreds med, at man i Overskriften til § 3 i Lovforslaget havde brugt Udtrykket: „Drankertilhold“, idet han mente, det burde være: „Ædruelighedstilhold“. Det kan efter min Opfattelse komme omtrent ud paa et, hvilket af disse Udtryk man bruger, om man siger, at det er en Dranker, der faar et Tilhold, eller siger, at vedkommende faar Tilhold om at være ædruelig. Jeg ser nu imidlertid af de videre Udtalelser af det ærede Medlem, at han betegner disse sine første Indsigelser mod Lovforslaget som de mindre væsentlige, og at han saa endelig kommer til de mere væsentlige.

I saa Henseende nævner det ærede Medlem, at det ikke kan gaa an, at man tvangsindlægger en drikfældig Person paa en privat Anstalt, og at man overlader til vedkommende Anstalts Bestyrelse at skønne over, hvor længe en Mand, der er Alkoholiker, skal indespærres, berøves sin Frihed. Denne væsentlige Indvending har i Virkeligheden ingenting at betyde, thi det ærede Medlem har misforstaaet Lovforslaget. Det fremgaar nemlig tydeligt af Motiverne, til Dels ogsaa af Lovforslaget i dets Helhed, at man ikke kan tvangsindlægge paa private Anstalter. Det er netop noget ret væsentligt ved Lovforslaget, at man ikke kan det.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen) havde den Indvending, at Lovforslaget medførte store Udgifter for Samfundet. Ja, det er jo naturligvis en Indvending, som der kan være noget i; men paa den anden Side maa jeg tillade mig at henvise til de Udtalelser, jeg fremførte forleden Dag, at jeg tror, at Samfundet vil paa andre Hold kunne spare en hel Del, saaledes at i Virkeligheden bliver her ikke nogen egentlig Udgift for Samfundet; det kan tværtimod blive en ligefrem Pengevinding for Samfundet.

Det ærede Medlem for Bornholm Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) fremhævede, at der ikke var nogen Anledning til at foretage noget i denne Henseende, fordi det viste sig, at man ad den Vej, man i de senere Aar var gaaet, havde opnaaet, at Forbruget af Spirituosa var gaaet betydeligt ned. Dertil er for det første at sige, at Nedgangen dog ikke er saa betydelig endda, Forbruget er i alt Fald meget, meget stort. Aarsagerne til, at Forbruget er gaaet ned, ere forskellige, men Hovedaarsagen er Afholdsarbejdet og Alkoholforskningsingen. Netop det, at Viden-

skabsmændene ere komne til Klarhed over, hvorledes det forholder sig med Alkoholens Virkninger, og at mange Folk omkring i Landet ere komne til en rigtig Forstaaelse heraf, har medført, at man nu ikke længere overdriver Brugen af Spiritus saa meget, som man tidligere har gjort. Men jeg synes, at dette netop skulde føre til, at man benyttede sig af den Forstaaelse, man nu havde faaet med Hensyn til Brugen af Alkohol; man skulde nu udnytte de Resultater, Forskningen har givet. Et af de Resultater vil man naa ved at gennemføre denne Lov, som netop hviler paa disse Forskninger, og jeg synes ikke, det er rigtigt at henvise Afholdsfolkene til alene at vedblive med det Arbejde, de have paabegyndt; men jeg mener, at Lovgivningsmagten er pligtig til at støtte Afholdsfolkene i deres Arbejde, og det kan den gøre ved at vedtage denne Lov — jeg skal kun nævne denne Lov. Det ærede Medlem fandt, at det ikke var rigtigt, at Ædruelighedskommissionen havde opfattet sin Opgave saaledes, at den havde fremsat eller affattet disse Lovforslag. Jeg skal i den Henseende henvise til, at det netop fremgaar af Kommissionens Betænkning, at den udtrykkelig har faaet den Opgave at fremskaffe saadanne Forslag. Det har netop ikke været Meningens med Kommissionens Nedsættelse, at den skulde nøjes med at fremskaffe Oplysninger; men det har ogsaa været Meningens, som naturligt er, at den skulde fremsætte Forslag.

Det ærede Medlem mente, at det var urigtigt, at fordrunkne, drikfældige Personer, som forsaa sig imod Lovene, skulde have en privilegeret Stilling. Det ærede Medlem mente, de skulde have den fulde Straf for deres Forseelser. I saa Henseende er det ærede Medlem i Strid med et andet æret Medlem, som har udtalt sig i sidste Samling, og som netop mente, det ikke kunde gaa an at straffe Folk, der var drikfældige, naar de ikke var tilregnelige, og hvis de var mindre tilregnelige, skulde Straffen nedsættes. Jeg tror i det hele taget ikke, det kan gaa an, at man gennemfører det fuldstændigt, at man straffer en Person uden Hensyn til, om han i det givne Øjeblik, da han udførte sin Forbrydelse, var drukken. Det vilde føre alt for vidt. Men for Resten er man i Praxis i den senere Tid gaaet over til ikke at tage saa meget Hensyn til Drukkenskab i Gerningsøjeblikket, som man har gjort tidligere. I øvrigt er dette et Spørgsmaal, der henhører under Straffelovskommissio-